JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
MICHAEL B. ELMER
26 päivänä kesäkuuta 1997 *

1. Tässä tapauksessa Tribunale di Salerno, Italia, on esittänyt ennakkoratkaisukysymyksiä banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 [1] (jäljempänä perusasetus), banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 [2] (jäljempänä soveltamisasetus) ja banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista siirtymäajan järjestelyistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/93 [3] (jäljempänä siirtymäasetus) pätevyydestä. Nämä kysymykset on esitetty muun muassa huomioon ottaen Loméssa 15 päivänä joulukuuta 1989 allekirjoitettu neljäs AKT—ETY-yleissopimus [4] (jäljempänä Lomén yleissopimus) sekä sen liitteenä oleva pöytäkirja n:o 5 (jäljempänä pöytäkirja n:o 5).

Asian kannalta merkitykselliset yhteisön oikeuden säännökset

2. Lomén yleissopimuksen 168 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Tuotaessa AKT-valtioista [5] peräisin olevia tuotteita yhteisöön ne vapautetaan tulleista ja vaikutukseltaan vastaavista maksuista.

2. a) AKT-valtioista peräisin olevia tuotteita,

— joita ovat perustamissopimuksen liitteessä II olevassa luettelossa tarkoitetut tuotteet, kun niihin kohdistuu perustamissopimuksen 40 artiklassa tarkoitettu yhteinen markkinajärjestely

— —

tuodaan yhteisöön yleisestä kolmansien maiden osalta voimassa olevasta menettelystä poiketen seuraavien määräysten mukaisesti:

i) tulleista vapautetaan tuotteet, joiden osalta tuontihetkellä voimassa olevat

* Alkuperäinen kieli: tanska.

1 — EYVL L 47, s. 1.

2 — EYVL L 142, s. 6.

3 — EYVL L 142, s. 16.

4 — Hyväksytty neuvoston ja komission 25 päivänä helmikuuta 1991 tekemällä päätöksellä 91/400/EHTY, ETY (EYVL L 229, s. 1).

5 — Afrikan, Karibian ja Tyynen valtameren alueen valtiot, jotka ovat liittyneet Lomén yleissopimukseen.

yhteisön määräykset eivät edellytä tullin lisäksi muita niiden tuontia koskevia toimenpiteitä;

ii) muiden kuin i luetelmakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta yhteisö toteuttaa tarvittavat toimenpiteet taatakseen tuotteille edullisemman kohtelun kuin suosituimmuuskohteluun oikeutetuilla kolmansilla mailla on samojen tuotteiden osalta.

— —"

3. Pöytäkirjassa n:o 5 olevassa 1 artiklassa määrätään, että "[m]itään AKT-valtiota ei aseteta sen yhteisön markkinoille suuntautuvan banaaniviennin osalta ja kun on kyse pääsystä sen perinteisille markkinoille ja sen eduista näillä markkinoilla, epäedullisempaan asemaan, kuin joka sillä on aiemmin ollut tai joka sillä tällä hetkellä on".

4. Loméen yleissopimuksen liitteenä LXXIV olevassa yhteisessä julistuksessa pöytäkirjasta n:o 5 (jäljempänä yhteinen julistus) esitetään seuraavaa:

"— — pöytäkirjassa n:o 5 oleva 1 artikla ei estä yhteisöä laatimasta banaaneja koskevia yhteisiä sääntöjä AKT-valtioita kuullen, mikäli yksikään AKT-valtio, joka on yhteisön tavanomainen hankkija, ei joudu yhteisöön pääsyn ja yhteisössä nautittujen etujen osalta vähemmän suotuisaan tilanteeseen, kuin missä se oli ennen tai missä se on nykyisin. — —"

5. Perusasetuksen 17 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, että banaanien tuontiin yhteisöön vaaditaan aina tuontitodistus. Tämän asetuksen 17 artiklan toisen kohdan toisen virkkeen mukaan todistusten myöntämisen edellytyksenä on sellaisen vakuuden antaminen, jolla taataan tuontisitoumuksen noudattaminen asetuksessa tarkoitetuin ehdoin todistuksen voimassaoloaikana. [6]

6. Perusasetuksen 18 artiklassa vahvistetaan kolmansien maiden banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnin vuoden 1994 tariffikiintiöksi 2,1 miljoonaa tonnia ja vuoden 1995 tariffikiintiöksi 2,2 miljoonaa tonnia, [7] sekä säädetään, *että* tämän tariffikiintiön rajoissa kolmansista maista tuotavista banaaneista peritään tullia 75 ecua tonnilta, *että* muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnista ei ole perittävä tullia ja *että* kiintiön ulkopuolisesta tuonnista on perittävä maksu, joka on kolmansien

6 — Poikkeusmääräyksiä voidaan saattaa voimaan perusasetuksen 27 artiklassa säänneltyä hallintokomiteamenettelyä noudattaen. Tässä tapauksessa näin kuitenkaan ei ole menetelty.

7 — Muilla kuin perinteisillä AKT-banaaneilla tarkoitetaan AKT-valtioista yhteisöön tuotujen banaanien niitä määriä, jotka ylittävät perusasetuksen liitteessä ilmoitetun perinteisen tuonnin määrän. Somalian perinteisen tuonnin määräksi on vahvistettu 60 000 tonnia.

maiden banaaneista 850 ecua tonnilta ja muista kuin perinteisistä AKT-banaaneista 750 ecua tonnilta.

7. Soveltamisasetuksen perinteisiä AKT-banaaneja koskevassa II osastossa säädetään muun ohessa seuraavaa:

"14 artikla

— —

2. Tuontitodistushakemukset on jätettävä kunkin jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kunkin vuosineljänneksen viimeisen kuukauden ensimmäisellä viikolla.

— —

17 artikla

1. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on myönnettävä tuontitodistukset viimeistään kunkin vuosineljänneksen viimeisen kuukauden 21 päivänä. Kyseisen päivän osuessa muuksi kuin työpäiväksi ne annetaan viimeistään sitä seuraavana ensimmäisenä työpäivänä.

2. Tuontitodistusten voimassaoloaika päättyy niiden antokuukautta seuraavan neljännen kuukauden seitsemäntenä päivänä.

— —»

Tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

8. Somalfruit SpA (jäljempänä Somalfruit) on somalialainen yhtiö, joka harjoittaa banaanien vientiä. Camar SpA (jäljempänä Camar) on italialainen yhtiö, joka toimii banaanien maahantuojana. Camar haki 20.9.1994 Italian ulkomaankauppaministeriöltä tuontitodistusta 533 tonnin suuruiselle, Somaliasta peräisin olevalle banaanilastille, jonka oli määrä saapua Italiaan vuoden 1994 viimeisen neljänneksen aikana. Näiden banaanien oli tarkoitus sisältyä Somalialle varattuun perinteisten AKT-banaanien kiintiöön.

9. Italian ulkomaankauppaministeriö hylkäsi hakemuksen komission lausunnon mukaisesti sen johdosta, että hakemusta ei ollut tehty soveltamisasetuksen 14 artiklan 2 kohdassa asetetussa määräajassa eli vuosineljänneksen viimeisen kuukauden ensimmäisen viikon aikana.

10. Somalfruit ja Camar esittivät tämän jälkeen Tribunale di Salernolle väliaikaisia toimenpiteitä koskevan pyynnön. Tämä tuomioistuin katsoi kysymyksen olevan muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnista 2,1 miljoonan tonnin tariffikiintiön ulkopuolella, mikäli tuontitodistushakemus oli hylätty laillisesti. Tämän johdosta Tribunale di Salerno määräsi paikallisen tulliviranomaisen tullaamaan lastin ja luovuttamaan sen vapaaseen liikkeeseen joko tonnia kohden 750 ecun suuruisen tullin maksamista tai vastaavansuuruisen takaussitoumuksen antamista vastaan.

11. Camar ja Somalfruit ovat nostaneet Italian valtiovarainministeriötä ja ulkomaankauppaministeriötä vastaan kanteen, joka koskee tuontitodistushakemuksen hylkäämispäätöksen laillisuutta ja jolla vaaditaan myös korvausta. Tribunale di Salerno on 12.10.1995 tekemällään päätöksellä lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko [perusasetusta] pidettävä pätevänä siltä osin kuin siinä rajoitetaan somalialaisten banaanien maahantuontia eli niiden oikeutta pääsyyn markkinoille, joka niille on tunnustettu [Lomén yleissopimuksessa], [pöytäkirjassa n:o 5] sekä [yhteisessä julistuksessa], erityisesti kun [perusasetuksessa]

a) vahvistetaan perinteisille banaaneille, muille kuin perinteisille banaaneille ja tariffikiintiön ylittäville banaaneille erilaiset tuontijärjestelyt, mistä seurauksena on tuonnin määrällinen rajoittaminen;

b) säädetään tuontiasiakirjan välttämättömyydestä ja vakuuden antamisvelvollisuudesta; vaaditulla asiakirjalla on muukin kuin tilastollinen tarkoitus ja sen myöntämisedellytykset on säädetty tiukoiksi sekä vaikeasti noudatettaviksi;

c) asetetaan tariffikiintiön ylittävälle banaanien tuonnille 750 ecun tulli tonnia kohden?

2) Onko [soveltamis- ja siirtymäasetuksia], sellaisina kuin ne ovat muutettuina ja täydennettyinä myöhemmillä asetuksilla, pidettävä pätevinä siltä osin kuin niissä rajoitetaan tai vähennetään somalialaisten banaanien kysymyksessä 1 mainitussa yleissopimuksessa ja [perusasetuksessa] taattua markkinoille pääsyä tarpeettomasti ja tavalla, joka on kohtuuton suhteessa toimenpiteelle vahvistettuun tavoitteeseen, erityisesti kun asetuksissa

a) säädetään, että tuontitodistushakemukset on tehtävä viimeistään kolme

kuukautta ja kolme viikkoa ennen kyseistä tuontiajankohtaa, ja rajoitetaan hakuaikaa niin, että se on yksi viikko ja että se on ainoastaan neljästi vuodessa;

b) säädetään siitä, että jollei määräaikaa noudateta, tuontioikeus menetetään aina koko vuosineljänneksen osalta, ilman että ylivoimaisesta esteestä, ennalta-arvaamattomista tapahtumista ja näitä vastaavista tilanteista olisi annettu erityis- tai poikkeussäännöksiä;

c) asetetaan tuontitodistuksen myöntämisen edellytykseksi vakuuden antaminen?"

Suhde Lomén yleissopimukseen

12. Kansallinen tuomioistuin pyrkii ensimmäisellä kysymyksellään ja toisen kysymyksensä ensimmäisellä osalla tosiasiassa selvittämään, ovatko perusasetus ja/tai soveltamisasetus Lomén yleissopimuksen vastaisina pätemättömiä.

13. Ranskan hallitus, neuvosto ja komissio ovat tuoneet esiin, että Somalia ei ole ratifioinut Lomén yleissopimusta ja että Camar ja Somalfruit näin ollen eivät voi kiistää yhteisön oikeussääntöjen pätevyyttä tähän yleissopimukseen vedoten.

14. Camar ja Somalfruit myöntävät, että Somalia ei ole ratifioinut Lomén yleissopimusta, mutta korostavat yleissopimuksen silti sitovan yhteisöä Somaliasta peräisin olevien tuotteiden osalta, koska yhteisön oikeus kohtelee Somaliaa AKT-valtiona. Vaikka Lomén yleissopimuksen laajentaminen koskemaan Somaliaa onkin tapahtunut yksipuolisesti, yhteisö on velvollinen noudattamaan yleissopimusta. Camal ja Somalfruit ovat lisäksi esittäneet, että Lomén yleissopimuksella on tavanomaisoikeudellista sitovuutta Somaliaan nähden.

15. Somalia ei ole ratifioinut Lomén yleissopimusta. Sen, että yhteisö on Lomén yleissopimuksessa sitoutunut muun muassa myöntämään tietyille somalialaisille tuotteille edullisen kohtelun, on käsittääkseni katsottava edellyttäneen sitä, että Somalia ratifioi yleissopimuksen ja tällä tavoin omalta puoleltaan sitoutuu siitä aiheutuviin velvoitteisiin, jotka tietenkin ovat vastine ja vastike yleissopimuksen tuottamista oikeuksista. Tämä edellytys on kuitenkin osoittautunut paikkansapitämättömäksi.

16. Asiakirjoista ilmenee, että AKT—EY-ministerineuvosto on 28.6.1996 hyväksynyt

Somalian demokraattista tasavaltaa koskevat seuraavat päätelmät:

"AKT—EY-ministerineuvosto

1. vahvistaa Somalian poliittisen liittymisen Lomén yleissopimukseen, vaikka kyseinen valtio ei sen määräysvallan ulkopuolisten olosuhteiden johdosta ole voinut ratifioida tätä yleissopimusta;

— —"

Tämä ratkaisu on mielestäni luonteeltaan poliittinen julistus; sen tuskin voidaan olettaakaan oikeudellisesti sitovan yhteisöä suhteessa Somaliaan sillä tavoin, että tämä valtio voisi yhteisöön nähden vedota Lomén yleissopimuksen määräyksiin.

17. Banaanialan yhteisessä markkinajärjestelyssä Somaliaa kuitenkin kohdellaan tämän poliittisen julistuksen mukaisesti AKT-valtiona ja sille osoitetaan perinteisten AKT-banaanien kiintiö. Väite siitä, että yhteisö olisi tällä tavoin sitoutunut Somaliaa kohtaan Lomén yleissopimuksen mukaisesti, on käsittääkseni kestämätön. Siitä, että yhteisö yksipuolisin päätöksin tosiasiallisesti ja poliittisesti myöntää Somialialle edullisen kohtelun, ei voi seurata mitään velvollisuuksia Somaliaa kohtaan juuri sen johdosta, että kysymys on yhteisön yksipuolisista Somaliaa hyödyttävistä toimenpiteistä.

18. Asiaa käsiteltäessä ei myöskään ole mielestäni tuotu esiin mitään sen kannan tueksi, että Somalia olisi tavanomaisen oikeuden kautta tullut osalliseksi yleissopimukseen. Tämähän edellyttäisi, että Somaliakin olisi osaltaan jollain kansainvälisessä oikeudessa tavanomaisen oikeuden syntymiselle asetetut ankarat vaatimukset täyttävällä menettelyllä sitoutunut täyttämään yleissopimuksesta seuraavat velvollisuutensa, jotka ovat vastine ja vastike yleissopimuksen tuottamien oikeuksien saavuttamisesta. Kun kuitenkin otetaan huomioon käytettävissä olevat tiedot Somaliassa vallitsevasta tilanteesta, tällaiselle olettamukselle ei ole minkäänlaisia perusteita.

19. Somalialaisia banaaneja koskevassa asiassa ei tämän johdosta käsittääkseni voida esittää kysymystä yhteisön banaanialan markkinajärjestelyn pätevyydestä Lomén yleissopimuksen kannalta. Yhteisön oikeuden yhteensoveltuvuutta Lomén yleissopimuksen kanssa koskeva osa ennakkoratkaisukysymyksistä on näin ollen hypoteettinen kansallisen tuomioistuimen ratkaistavana olevassa asiassa.

20. Koska kysymysten tämä osa on luonteeltaan hypoteettinen, on harkittava, pitäisikö yhteisöjen tuomioistuimen kieltäytyä vastaamasta näihin kysymyksiin sen johdosta, ettei sillä ole toimivaltaa tähän. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomattava, että perustamissopimuksen 177 artiklan mukainen ennakkoratkaisumenettely perustuu yhteisöjen tuomioistuimen sekä kansallisten tuomioistuimien yhteistyöhön ja että tämän menettelyn tarkoituksena on antaa kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevien asioiden ratkaisemisen kannalta hyödyllisiä vastauksia. Mielestäni asianmukaisinta olisikin, että yhteisöjen tuomioistuin antaisi kansalliselle tuomioistuimelle selvän vastauksen, jonka mukaan Lomén yleissopimuksella ei ole merkitystä nyt esillä olevassa asiassa.

21. Ehdotan sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen samoin kuin toisen kysymyksen ensimmäiseen osaan, jotka kohdistuvat soveltamisasetuksen yhteensoveltuvuuteen Lomén yleissopimuksen kanssa, siten, että asiassa, joka koskee tullin kantamista sellaisesta valtiosta yhteisöön tuoduista banaaneista, joka ei ole ratifioinut Lomén yleissopimusta, ei tutkita, ovatko perusasetus ja soveltamisasetus Lomén yleissopimuksen määräysten vastaisina pätemättömiä.

Suhde perusasetukseen

22. Kansallinen tuomioistuin pyrkii toisen kysymyksensä toisella osalla selvittämään, ovatko soveltamisasetus ja siirtymäasetus perusasetuksen vastaisina pätemättömiä.

23. On pantava merkille, että siirtymäasetuksessa säädetään banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista siirtymäajan järjestelyistä vuodeksi 1993. Siirtymäasetuksella ei näin ollen ole mitään merkitystä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, joka koskee banaanien tuontia yhteisöön vuoden 1994 viimeisellä neljänneksellä. Kysymys on siten näiltä osin hypoteettinen kansallisen tuomioistuimen ratkaistavana olevassa asiassa, eikä siihen tämän johdosta ole vastattava.

24. Camar ja Somalfruit esittävät, että soveltamisasetuksen 14 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että määräaikojen ylittäminen ei estä toimijoita hakemasta tuontitodistuksia AKT-maista peräisin oleville banaaneille niin kauan kuin kysymyksessä olevan maan perinteisten AKT-banaanien tariffikiintiötä ei ole kokonaisuudessaan käytetty. Vastakkainen tulkinta olisi niiden mielestä ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen sekä perusasetuksen 17 artiklan ja soveltamisasetuksen 16 artiklan 3 kohdan kanssa, joista jälkimmäisen säännöksen mukaan muut kuin perinteiset AKT-banaanit ovat banaaneja, jotka tuodaan sen jälkeen, kun koko perinteisen tuonnin määrälle on myönnetty tuontitodistukset. Kan-

sallisessa tuomioistuimessa esillä olevassa asiassa tuontitodistuksia ei ollut myönnetty Somaliasta peräisin olevien banaanien koko perinteisen tuonnin määrälle.

25. Ranskan ja Italian hallitukset samoin kuin neuvosto katsovat, ettei soveltamisasetus ole ristiriidassa perusasetuksen kanssa.

26. Soveltamisasetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaan perinteisiä AKT-banaaneja koskevat tuontitodistushakemukset on jätettävä kunkin vuosineljänneksen viimeisen kuukauden ensimmäisellä viikolla. Kansalliset viranomaiset toimittavat komissiolle hakemusten jättämiselle asetetun määräajan päättymistä seuraavien kahden päivän aikana tiedot todistushakemuksissa esitetyistä tuontimääristä, minkä jälkeen komissio vahvistaa viipymättä määrät, joille tuontitodistuksia voidaan antaa (ks. 16 artiklan 1 kohta). Jos jostakin AKT-maasta tuotaville banaaneille haetuissa tuontitodistuksissa esitetty yhteismäärä ylittää tämän maan perinteiselle tuonnille vahvistetun määrän, komissio vahvistaa yhtenäisen vähennysprosentin, jota sovelletaan kaikkiin tästä maasta peräisin olevia banaaneja koskeviin todistushakemuksiin. Kun tuontitodistukset on myönnetty kaikille tietystä valtiosta peräisin oleville perinteisille määrille, komissio ilmoittaa jäsenvaltioille ja toimijoille, että myöhemmin kyseisen vuoden aikana tuotavia, tästä maasta peräisin olevia banaaneja kohdellaan muuna kuin perinteisenä AKT-tuontina. Tuontitodistukset myönnetään viimeistään saman kuukauden 21. päivänä (ks. soveltamisasetuksen 17 artiklan 1 kohta) ja niiden voimassaoloaika päättyy niiden antokuukautta seuraavan neljännen kuukauden seitsemäntenä päivänä (ks. 17 artiklan 2 kohta).

27. Tuontitodistusten hakemiselle asetettu määräaika päättyy siten kolme viikkoa ennen sitä vuosineljännestä, jota haettu tuontitodistus koskee. Kaksi ensimmäistä viikkoa kuluvat todistusten laskentaan ja laatimiseen, joten todistukset ovat saatavilla viikkoa ennen sen vuosineljänneksen alkua, jonka kuluessa ne on tarkoitettu käytettäviksi.

28. Tuontitodistusten hakemiselle asetettu määräaika on tarpeen useasta syystä. Ensiksikin komission on suoritettava joukko laskelmia ja muun ohessa vahvistettava yhtenäinen vähennysprosentti, jos jotakin tiettyä AKT-maata koskevien hakemusten yhteismäärä ylittää tämän maan perinteisen tuonnin määrän. Nämä laskelmat voidaan tehdä vasta, kun käytettävissä määräajan ansiosta on kokonaiskuva määristä, joille tuontitodistuksia on haettu. Määräaika antaa toisaalta myös mahdollisuuden hallinnollisten toimenpiteiden loppuunsaattamiseen ja todistusten myöntämiseen ennen sen vuosineljänneksen alkua, jota todistukset koskevat.

29. Perinteisen tuonnin käyttämättä jääneet määrät ensimmäiseltä, toiselta ja kolmannelta vuosineljännekseltä siirretään saman vuoden

seuraavalle tai seuraaville vuosineljänneksille. Soveltamisasetuksen mukaan viimeiseltä vuosineljännekseltä käyttämättä jääneitä perinteisen tuonnin määriä ei sen sijaan siirretä seuraavalle vuodelle, joten ne menetetään. Tämä on kuitenkin seurausta siitä, että perusasetuksen järjestelmä rakentuu vuosittaisille perinteisen tuonnin määrille. Määräaika on yksinkertaisesti välttämätön tämän perinteisen tuonnin vuosittaisen määrän jakamiseksi kilpailevien hakemusten kesken. Se, että komissio on soveltamisasetuksessa päättänyt tehdä tämän neljännesvuosittain, ei voi antaa minulle aihetta arvosteluun. Verrattuna kerran vuodessa tehtävään jakoon tämä menettely antaa paremman mahdollisuuden määrien joustavaan hallinnointiin, ja toisaalta hallinnon järjestäminen olisi merkittävästi raskaampaa, jos kiintiö jaettaisiin päivittäin, viikoittain tai kuukausittain.

30. Käsitykseni mukaan soveltamisasetuksen määräaikoja koskevia säännöksiä ei myöskään voida tulkita siten, että hakemusmääräajalla ei olisi merkitystä silloin, kun ajoissa tehtyjen hakemusten tarkoittamat määrät eivät riitä täyttämään koko perinteisen tuonnin määrää. Soveltamisasetuksen sanamuodossa ei ensiksikään ole löydettävissä mitään perustaa tällaiselle käsitykselle. Tällainen tulkinta tekisi toisaalta välttämättömäksi uuden määräajan asettamisen niille hakemuksille, jotka koskevat sitä osaa kyseisen maan perinteisten banaanien määrästä, joka on jäänyt käyttämättä, kun ajoissa tehtyjen hakemusten perusteella myönnettiin tuontitodistukset, muun ohessa sen vuoksi, että jos tällöin haettaisiin jäljellä olevaa käyttämätöntä osuutta suurempia tuontimääriä, pystyttäisiin vahvistamaan yhtenäinen vähennysprosentti. Määräajan asettaminen on siten kaikissa olosuhteissa välttämätöntä.

31. Jos toimijat haluavat käyttää hyväkseen banaanien yhteisessä markkinajärjestelyssä Somaliasta peräisin oleville perinteisille AKT-banaaneille taattua oikeutta tullittomaan tuontiin, niille on voitava asettaa se vähimmäisvaatimus, että ne esittävät hakemuksensa ajoissa. Siitä, ettei soveltamisasetuksessa ole hakemusmääräajasta mitään poikkeussäännöksiä, ei mielestäni siten voi seurata, että soveltamisasetus olisi pätemätön.

32. Toisin kuin ennakkoratkaisupyynnössä lausutaan, siitä, että todistusten myöntäminen edellyttää vakuuden antamista, säädetään perusasetuksen 17 artiklan toisessa kohdassa eikä suinkaan soveltamisasetuksessa. Ei siis tarvitse kysyä, onko soveltamisasetus perusasetuksen vastainen.

33. Ehdotan tämän mukaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa toiseen kysymykseen siten, että kun soveltamisasetusta tarkastellaan ennakkoratkaisupyynnön sekä muiden asiassa ilmenevien seikkojen pohjalta, esiin ei tule mitään sellaista, joka voisi asettaa asetuksen pätevyyden kyseenalaiseksi.

34. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Tribunale di Salernon esittämiin kysymyksiin seuraavasti:

1) Asiassa, joka koskee tullin kantamista sellaisesta valtiosta yhteisöön tuoduista banaaneista, joka ei ole ratifioinut 15.12.1989 allekirjoitettua neljättä Lomén yleissopimusta, ei tutkita, ovatko banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 404/93 ja banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 1442/93 sanotun yleissopimuksen vastaisina pätemättömiä.

2) Kun asetusta N:o 1442/93 tarkastellaan ennakkoratkaisupyynnön sekä muiden asiassa esiin tulleiden seikkojen pohjalta, esiin ei tule mitään sellaista, joka voisi asettaa asetuksen pätevyyden kyseenalaiseksi.